

2 Φεβρουαρίου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 115/86)

ΡΕΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 116/86)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΑΡΚΙΔΗΣ,

(Αιτητής στην Υπόθεση Αρ. 117/86)

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

2. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ & ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ,

3. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 115/86, 116/86, 117/86).

5 Διοικητικό Δίκαιο — Δέσμια αρμοδιότητα — Η κριθείσα περίπτωση επακριβούς καθορισμού του περιεχομένου εκδοθησομένης διοικητικής πράξης από τον ίδιο το νομοθέτη — Δεν τίθεται θέμα ορθότητας της διοικητικής βούλησης — Τίθεται μόνο ζήτημα κύρους του περιέχοντος τη ρύθμιση νόμου.

Οι αιτητές προσέβαλαν τη μισθολογική τους κατάταξη η οποία όμως είχε επέλθει απ' ευθείας από το νόμο με ειδική ρύθμιση.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

15 Στην επεξήγηση 20 του Παραρτήματος του Πρώτου Πίνακα του Νόμου 128/85, ζητά αναφέρεται ότι οι θέσεις προορίζονται για τους κατόχους δεκαεπτά μονίμων θέσεων Τεχνικών Βοηθών Αναδασμού 2ας τάξεως της πρώην Αρχής Αναδασμού, των θέσεων δηλαδή που κατείχαν οι αιτητές. Οι πρόνοιες του νόμου ήταν απόλυ-

τα προσδιοριστικές, τόσο για τις θέσεις, όσο και για την κλίμακα στην οποία θα εντάσσοντο οι αιτητές και δεν υπήρχε κανένα περιθώριο για την Επιτροπή να καθορίσει η ίδια το αποτέλεσμα του νόμου.

5

Οι αρχές που προκύπτουν από την απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση 857, ισχύουν και εφαρμόζονται και στην περίπτωση των αιτητών. Κατά τον ίδιο τρόπο, οι διατάξεις του 128/85, επέφεραν τροποποίηση στις πρόνοιες του Άρθρου 42(1) του Νόμου 44/85 και μετέτρεψαν σε δέσμια την ευχέρεια της Επιτροπής. Ό,τι όφειλε να πράξει η Επιτροπή, προέκυψε ευθέως από τις πρόνοιες του Νόμου 128/85.

10

Σημειώθηκε ότι, η εγκυρότητα του Νόμου 128/85 δεν προσβλήθηκε με κανένα τρόπο στις προσφυγές.

15

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

20

*Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας και Άλλοι ν. Ηλιάδη (1989) 3(Δ)
Α.Α.Δ. 2360.*

Προσφυγές.

25

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία οι αιτητές τοποθετήθηκαν και/ή εντάχθηκαν στη μισθολογική κλίμακα Α4-Α7.

30

Ε. Σεργίδης, για τους Αιτητές.

Στ. Θεοδούλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

35

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Οι προσφυγές, στρέφονται εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 28.11.85 με την οποία οι αιτητές τοποθετήθηκαν και/ή εντάχθηκαν στη μισθολογική κλίμακα Α4-Α7 και ζητούν την ακύρωσή της, επειδή ελήφθη κατά παράβαση των νόμων 44/85 (αριθμ. 48) 128/83 και των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων, είναι αποτέλεσμα πλάνης περί τα πράγματα και το νόμο και δημιουργεί δυσμενή διάκριση σε βά-

40

ρος των αιτητών, κατά παράβαση του άρθρου 28 του Συντάγματος και την αρχή της ισότητας. Περαιτέρω οι αιτητές, ζητούν δήλωση του Δικαστηρίου για αναδρομική παραχώρηση όλων των δικαιωμάτων, τα οποία, κατά τους ισχυρισμούς τους δικαιούνται δυνάμει του άρθρου 42 του Νόμου 44/85 και των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων 1967-1983.

Και οι τρεις αιτητές, υπηρετούσαν στην Αρχή Ενοποίησης και Αναδιανομής Αγροτικών Κτημάτων (Αρχή Αναδασμού) και κατείχαν τη θέση Τεχνικού Βοηθού Αναδασμού Β' Τάξεως. Κατά ή περί του Απριλίου 1984 και οι τρεις αιτητές συμπλήρωσαν το ανώτατο όριο της κλίμακας στην οποία ανήκαν. Με τη θέσπιση του περί Ενοποίησης και Αναδιανομής Αγροτικών Κτημάτων (Τροποποιητικού) Νόμου του 1985, 44/85, η Αρχή Αναδασμού, καταργήθηκε ως ανεξάρτητη υπηρεσία και ως Τμήμα Αναδασμού πλέον, υπάχθηκε στην υπηρεσία της Δημοκρατίας και ειδικότερα στο Υπουργείο Γεωργίας και Φυσικών Πόρων.

Οι αιτητές, όπως και οι άλλοι υπάλληλοι της Αρχής, εντάχθηκαν στην κατηγορία υπαλλήλων της Δημοσίας Υπηρεσίας, σε θέσεις που θα περιλαμβάνοντο στον προϋπολογισμό του Τμήματος, το καθεστώς και η λειτουργία των οποίων θα ήταν ανάλογοι προς τη λειτουργία των θέσεων που οι αιτητές κατείχαν στην Αρχή Αναδασμού.

Με τον ίδιο νόμο, άρθρο 42(2), η προηγούμενη υπηρεσία των αιτητών στην Αρχή Αναδασμού, αναγνωρίστηκε για όλους τους σκοπούς των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων και των συναφών κανονισμών.

Στη συνέχεια, και για να καταστεί δυνατή η υλοποίηση των προνοιών του Νόμου 44/85, θεσπίστηκαν οι νόμοι Περί Ειδικεύσεως Συμπληρωματικής Πιστώσεως (Ταμείον Αναπτύξεως) Νόμος 26/85 και ο Περί Ειδικεύσεως Πιστώσεων Νόμος 128/85, με τους οποίους ιδρύθηκαν 33 νέες θέσεις Τεχνικών Α' και Β' τάξεως, στην συνδυασμένη μισθολογική κλίμακα Α4-Α7. Με απόφαση της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας ημερομηνίας 21/11/85, οι αιτητές τοποθετήθηκαν στη θέση Τεχνικού βοηθού 2ας τάξεως (μισθοδοτική κλίμακα Α4) από 1.8.85.

Εναντίον αυτής της απόφασης στρέφονται οι προσφυγές και ζητούν την ακύρωσή της, για τους λόγους που εκτίθενται ανωτέρω. Πρέπει να σημειωθεί ότι σε μεταγενέστερο χρόνο και ενώ οι προσφυγές εκκρεμούσαν ενώπιον του δικαστηρίου, οι καθ'ών

η αίτηση, με επιστολή τους ημερομηνίας 19/3/87, πρόσφεραν στους αιτητές προαγωγή στη μόνιμη θέση Τεχνικού 1ης τάξεως, στο Τμήμα Αναδασμού (μισθοδοτική κλίμακα Α7), με αναδρομική ισχύ από 15 Οκτωβρίου 1985. Παράλληλα επέστρεψαν στους αιτητές το ποσό που είχε αποκοπεί από το μισθό τους, για την περίοδο Νοεμβρίου 1985 - Μαρτίου 1986. Οι αιτητές, δέχτηκαν την προαγωγή με επιφύλαξη των δικαιωμάτων που απορρέουν από την αίτησή τους, για ακύρωση της πρώτης πράξεως.

Από πλευράς των καθ' ων η αίτηση, υποστηρίζεται πλήρως η ορθότητα και νομιμότητα της προσβαλλομένης απόφασης, ενώ αμφισβητείται προδικαστικά, η εκτελεστικότητα και ο διοικητικός χαρακτήρας της πράξεως. Ο ισχυρισμός είναι ότι, η τοποθέτηση των αιτητών στις συγκεκριμένες θέσεις, έγινε από τον ίδιο το νόμο και επομένως η ενέργεια της Ε.Δ.Υ., δεν υπήρξε αποτέλεσμα άσκησης διακριτικής εξουσίας, αλλά μάλλον πράξη εκτέλεσεως. Συνεπώς, η τοποθέτηση των αιτητών στη θέση Τεχνικού 2ας τάξεως, δεν είναι αποτέλεσμα βούληση διοικητικού οργάνου, αλλά έκφραση βούλησης του νομοθέτη, γεγονός το οποίο στερεί την προσβαλλόμενη πράξη από τον εκτελεστό διοικητικό χαρακτήρα και την καθιστά ανεπίδεκτη δικαστικής κρίσεως. Δε θα συμφωνήσω με τη θέση αυτή. Για λόγους που αφορούν τη φύση της προσβαλλόμενης πράξεως και αναπτύσσονται εκτενέστερα κατωτέρω, στην εξέταση της ουσίας της υπόθεσης υπό το φως της απόφασης της Ολομελείας στην υπόθεση **Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας v. Γεωργίου Ηλιάδη** (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2360, η ένσταση αυτή δε μπορεί να ευσταθήσει και απορρίπτεται.

Οι ουσιαστικοί λόγοι για ακύρωση της πράξεως:

Κύριος λόγος για ακύρωση της επίδικης πράξης, στον οποίο επικεντρώνονται όλοι οι επί μέρους λόγοι που προβάλλονται στις προσφυγές, είναι η εφαρμογή και ερμηνεία των Νόμων 44/85, σε συνδυασμό με το Νόμο 128/85 και της Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμους.

Ο ισχυρισμός είναι ότι δυνάμει του Νόμου 44/85, άρθρο 42, διασφαλίζεται η υπηρεσιακή ανέλιξη των υπαλλήλων που υπηρετούσαν στην Αρχή Αναδασμού, πριν την υπαγωγή της στο Υπουργείο Γεωργίας και αναγνωρίζεται η προϋπηρεσία τους, για όλους τους σκοπούς των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων. Για να επιτευχθούν οι σκοποί αυτοί του νόμου, σύμφωνα πάντα με την επιχειρηματολογία των αιτητών, έπρεπε να τοποθετηθούν οι αιτητές στην κλίμακα Α7, πράγμα το οποίο δεν απέκλειαν οι

πρόνοιες του Νόμου 128/85 και που εν τούτοις η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας παρέλειψε να εξετάσει.

5 Οι δικηγόροι των αιτητών, διαχώρισαν την υπόθεσή τους από την απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 857 (ανωτέρω), που είχε στο μεταξύ εκδοθεί και ισχυρίστηκαν ότι αντίθετα με ότι συνέβη στην υπόθεση εκείνη, στην προκειμένη περίπτωση οι πρόνοιες του Νόμου 128/85, άφηναν στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ευχέρεια επιλογής της κλίμακας στην οποία 10 θα τοποθετούντο οι αιτητές. Στην Αναθεωρητική Έφεση 857, είχε αποφασιστεί ότι με τη θέσπιση του Περί Συμπληρωματικού Προϋπολογισμού Νόμου 140/85, που δημιουργούσε τις θέσεις που προβλέποντο στο άρθρο 42(1) του Νόμου 44/85, (στην περίπτωση εκείνη επρόκειτο για θέση Λογιστικού Λειτουργού), η διακριτική 15 ευχέρεια της Αρχόδιας Αρχής (δηλ. της Ε.Δ.Υ.), μετατρέπετο σε δέσμια, αφού η θέση κατάταξης προσδιοριζόταν από τον ίδιο το νομοθέτη. Πράγμα που δεν άφηνε στην Επιτροπή περιθώρια άσκησης οποιασδήποτε ευχέρειας ή διεξαγωγής έρευνας για τη διαπίστωση αντιστοιχίας της νέας θέσης προς την προηγούμενη.

20 Μελέτησα με τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή τις πρόνοιες του Νόμου 128/85 και ειδικότερα το παράρτημα του πρώτου Πίνακα όπου παρατίθενται οι νέες θέσεις και αδυνατώ να συμφωνήσω με την προσέγγιση και την άποψη του δικηγόρου των αιτητών. Στην 25 επεξήγηση 20 του Παραρτήματος του Πρώτου Πίνακα, ρητά αναφέρεται ότι οι θέσεις προορίζονται για τους κατόχους δεκαεπτά μονίμων θέσεων Τεχνικών Βοηθών Αναδασμού 2ας τάξεως της πρώην Αρχής Αναδασμού, των θέσεων δηλαδή που κατείχαν οι αιτητές. Κατά τη γνώμη μου, οι πρόνοιες του νόμου ήταν απόλυτα 30 προσδιοριστικές, τόσο για τις θέσεις, όσο και για την κλίμακα στην οποία θα εντάσσοντο οι αιτητές και δεν υπήρχε κανένα περιθώριο για την Επιτροπή να καθορίσει η ίδια το αποτέλεσμα του νόμου.

35 Καταλήγω ότι οι αρχές που προκύπτουν από την απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση 857, ισχύουν και εφαρμόζονται και στην περίπτωση των αιτητών. Κατά τον ίδιο τρόπο, οι διατάξεις του 128/85, επέφεραν τροποποίηση στις πρόνοιες του άρθρου 42(1) του Νόμου 44/85 και μετέτρεψαν σε δέσμια την ευχέρεια της Επιτροπής. Ότι όφειλε να πράξει η Επιτροπή, προέκυπτε ευθέως από τις πρόνοιες του Νόμου 128/85. Πρέπει να σημειωθεί ότι, η εγκυρότητα του Νόμου 128/85, δεν προσβάλλεται με 40 κανένα τρόπο στις προσφυγές.

Η θέση αυτή για τον χαρακτήρα της προσβαλλόμενης απόφα-

σης ως "δέσμια πράξεως" της διοίκησης, απαντά και στην προδικαστική ένσταση για την οποία έγινε λόγος ενωρίτερα, για την οποία επίσης εφαρμόζεται και ισχύει η απόφαση της Ολομέλειας, που είναι δεσμευτική για το Δικαστήριο αυτό. Ενόψει εξάλλου της απόφασης του Δικαστηρίου, καθίσταται αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων που προβάλλονται στις προσφυγές και που προϋποθέτουν άσκηση διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής.

/
5

Οι προσφυγές ως εκ τούτου, δεν μπορούν να επιτύχουν και απορρίπτονται. Δεν δίδεται διαταγή για έξοδα.

10

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.